

Wtorek, 15 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0019

Wniosek o uchylenie immunitetu Álvaro Amara**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Álvaro Amara (2021/2082(IMM))**

(2022/C 342/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Álvaro Amara, złożony 26 kwietnia 2021 r. przez sędziego sądu rejonowego w Guardzie w związku z postępowaniem karnym, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 7 czerwca 2021 r.,
  - uwzględniając wyjaśnienia Álvaro Amara złożone zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu z 20 września 1976 r. dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,
  - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 157 ust. 2 i 3 konstytucji Republiki Portugalskiej oraz art. 11 ustawy nr 7/93 z 1 marca 1993 r. regulującej statut przedstawicieli do portugalskiego Zgromadzenia Republiki,
  - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0017/2022),
- A. mając na uwadze, że sędzia sądu rejonowego w Guardzie złożył wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Álvaro Amara, by móc wszcząć przeciwko niemu postępowanie karne w związku z przestępstwem sprzeniewierzenia środków publicznych przez osobę sprawującą urząd polityczny, czego Álvaro Amaro miał się dopuścić od połowy 2007 r. do połowy 2013 r., a co podlega karze na mocy art. 26 portugalskiego kodeksu karnego i art. 3 lit. i) oraz art. 11 portugalskiej ustawy nr 34/87 z 16 lipca 1987 r.;
- B. mając na uwadze, że Álvaro Amaro został wybrany na burmistrza Gouveii 9 października 2005 r. (na kadencję kończącą się w 2009 r.), a następnie ponownie 11 października 2009 r. (na kadencję ubiegającą w 2013 r.); mając na uwadze, że jako burmistrz miał on wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami złamać przepisy o kontroli budżetowej i zamówieniach publicznych oraz zasady niedyskryminacji, przejrzystości i właściwego zarządzania środkami publicznymi, naruszając tym samym obowiązki związane z pełnieniem funkcji publicznej, z domniemanym zamiarem zapewnienia korzyści sobie i pozostałym oskarżonym; mając ponadto na uwadze, że miał on złamać przepisy i zasady prawa administracyjnego, zwłaszcza dotyczące zamówień publicznych, by zapewnić niezgodne z prawem korzyści finansowe;
- C. mając na uwadze, że Álvaro Amaro został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w maju 2019 r.;
- D. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie dotyczą opinii wyrażonych ani głosów oddanych w ramach wykonywania przez Álvaro Amara obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., *Marra przeciwko De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., *Gollnisch przeciwko Parlamentowi*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch przeciwko Parlamentowi*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Wtorek, 15 lutego 2022 r.

- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- F. mając na uwadze, że art. 157 ust. 2 i 3 konstytucji Portugalii stanowi:
- „2. Przedstawiciele do Zgromadzenia Republiki nie mogą być przesłuchiвани jako składający zeznania ani jako podejrzani bez zgody Zgromadzenia, przy czym w drugim przypadku Zgromadzenie obowiązkowo podejmuje decyzję o wyrażeniu zgody, jeżeli istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na popełnienie przestępstwa umyślnego podlegającego karze pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze powyżej trzech lat.
3. Żaden z przedstawicieli do Zgromadzenia Republiki nie może zostać zatrzymany, aresztowany lub uwięziony bez zgody Zgromadzenia, z wyjątkiem popełnienia przestępstwa umyślnego zagrożonego karą pozbawienia wolności, o której mowa w poprzednim ustępie, i z wyjątkiem ujęcia na gorącym uczynku.”;
- G. mając na uwadze, że decyzja o uchyleniu immunitetu w danej sprawie należy wyłącznie do Parlamentu; mając również na uwadze, że przy podejmowaniu decyzji o uchyleniu immunitetu Parlament może racjonalnie uwzględnić stanowisko posła ⁽²⁾; mając na uwadze, że podczas wysłuchania Álvaro Amaro oświadczył, iż nie sprzeciwia się uchyleniu immunitetu parlamentarnego;
- H. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;
- I. mając na uwadze, że czyny zabronione, o których popełnienie oskarża się Álvaro Amara, popełniono, zanim został wybrany na posła do Parlamentu Europejskiego;
- J. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących, że dane postępowanie sądowe może być motywowane chęcią zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;
- K. mając na uwadze, że z jednej strony Parlament nie może brać na siebie roli sądu, a z drugiej – w procedurze uchylenia immunitetu posła nie można uznawać za „oskarżonego” ⁽³⁾;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Álvaro Amara;
  2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Republiki Portugalskiej oraz Álvaro Amaro.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z 15 października 2008 r., *Mote przeciwko Parlamentowi*, T-345/05, EU:T:2008:440, pkt 28.

⁽³⁾ Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., *Briois przeciwko Parlamentowi*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.